

جمهوری اسلامی ایران
مجلس شورای اسلامی

دفتر رئیس

مجلس

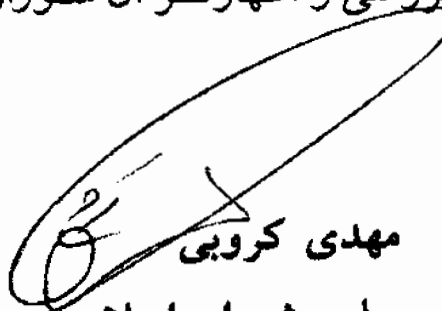
شماره ۲۷۴ - ق

تاریخ ۱۴ / ۸ / ۱۳۷۹

پیوست

شورای محترم نگهبان

لایحه شماره ۲۰۴۶۹/۱۸۲۴۱ مورخ ۱۳۷۹/۵/۱۶ دولت در خصوص موافقتنامه تشویق و حمایت از سرمایه گذاری بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری کره که در جلسه علنی روز سه شنبه مورخ ۱۳۷۹/۸/۱۰ مجلس شورای اسلامی عیناً به تصویب رسیده است، در اجرای اصل نود و چهارم (۹۴) قانون اساسی جهت بررسی و اظهار نظر آن شورای محترم به پیوست ارسال می شود. ع

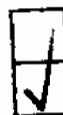

مهدی کروی
رئیس مجلس شورای اسلامی

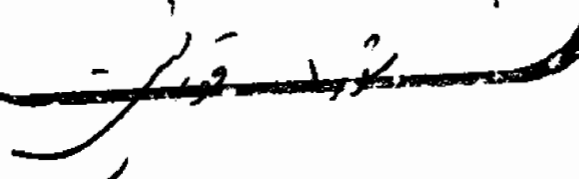
ورود به دبیرخانه شورای نگهبان

شماره ثبت: ۷۹/۱۱/۷۹۹ صبح

تاریخ ثبت: ۱۴ / ۸ / ۷۹ عصر

اقدام کننده:

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

دفتر رئیس

شماره ۲۷۴

تاریخ ۱۴ / ۸ / ۲۷۹

پیوست

ورود به دبیرخانه شورای نگهبان

شماره ثبت: ۷۹/۱۱/۷۹۹ صبح

تاریخ ثبت: ۷۹/۸/۱۴ عصر

اقدام کننده:

بسم الله

لایحه موافقتنامه تشویق و حمایت از سرمایه گذاری بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری کره

ماده واحده - موافقتنامه تشویق و حمایت از سرمایه گذاری بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری کره مشتمل بر یک مقدمه و چهارده ماده به شرح پیوست تصویب و اجازه مبادله اسناد آن داده می شود.

بسم الله الرحمن الرحيم

موافقتنامه تشویق و حمایت از سرمایه گذاری بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری کره

مقدمه:

دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری کره که از این پس «طرفهای متعاقد» نامیده می شوند، با علاقمندی به تحکیم همکاریهای اقتصادی در جهت تأمین منافع هر دو دولت،

با هدف به کارگیری منابع اقتصادی و امکانات بالقوه خود در امر سرمایه گذاری و نیز ایجاد و حفظ شرایط مساعد برای سرمایه گذاریهای اتباع طرفهای متعاقد در قلمرو یکدیگر،

و با تأیید لزوم تشویق و حمایت از سرمایه گذاریهای اتباع طرفهای متعاقد در قلمرو یکدیگر، به شرح زیر توافق نمودند:

ماده ۱ - تعاریف

از نظر این موافقتنامه معانی اصطلاحات به کاررفته به شرح زیر خواهد بود:

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

دفتر رئیس

شماره ۲۷۴

شماره

تاریخ

پیوست

تعلیه

۱- اصطلاح «سرمایه گذاری» عبارت از هر نوع مال یا دارائی و به ویژه امانه منحصرأ موارد زیر است که توسط سرمایه گذاران یکی از طرف های متعاقد در قلمرو و طبق قوانین و مقررات طرف متعاقد دیگر (که از این پس طرف متعاقد سرمایه پذیر خوانده می شود) به کار گرفته شود؛

الف - اموال منقول و غیر منقول و حقوق مربوط به آنها از قبیل رهن، حق حبس، اجاره یا وثیقه.

ب - سهام یا هر نوع مشارکت در شرکتها.

پ - پول و / یا هرگونه مطالبات قابل وصول.

ت - حقوق مالکیت معنوی و صنعتی از قبیل حق اختراع، نمونه های بهره وری. طرحها یا نمونه های صنعتی، علائم و اسامی تجاری، دانش فنی و حسن شهرت تجاری.

ث - حق اکتشاف، استخراج یا بهره برداری از منابع طبیعی.

۲- اصطلاح «سرمایه گذاران» عبارت از اشخاص زیر است که در چارچوب این موافقتنامه در قلمرو طرف متعاقد دیگر سرمایه گذاری کنند؛

الف - اشخاص حقیقی که به موجب قوانین هریک از طرف های متعاقد اتباع آن طرف متعاقد به شمار آیند و تابعیت طرف متعاقد سرمایه پذیر را دارا نباشند.

ب - اشخاص حقوقی هریک از طرف های متعاقد که به موجب قوانین همان طرف متعاقد تأسیس شده و مرکز اداره یا مرکز اصلی فعالیت های آنها در قلمرو طرف متعاقد مزبور قرار داشته باشد.

۳- اصطلاح «عواید» به معنی و جوهری است که به طور قانونی از سرمایه گذاری حاصل شده باشد از جمله سود حاصل از سرمایه گذاری، سود سهام، حق الامتیاز و کارمزد.

-۴-

الف - در مورد جمهوری اسلامی ایران اصطلاح قلمرو به معنای مناطقی است که حسب مورد تحت حاکمیت یا صلاحیت جمهوری اسلامی ایران قرار دارد و شامل مناطق

بمطالع

دریایی مربوط آن نیز می شود.

ب- در مورد جمهوری کره قلمرو به معنای قلمرو جمهوری کره و نیز مناطق دریایی آن شامل بستر و زیربستر دریای مجاور محدوده خارجی دریای سرزمینی است که جمهوری کره بر طبق حقوق بین الملل بر آنها حقوق حاکمیت یا صلاحیت به منظور اکتشاف و بهره برداری از منابع طبیعی چنین مناطقی اعمال می کند.

۵- «ارز قابل تبدیل به صورت آزاد» به معنای ارزی است که از آن در سطح وسیع برای پرداخت در معاملات بین المللی استفاده می شود و در سطح وسیع در بازارهای عمده مبادله بین المللی مبادله می شود.

ماده ۲ - تشویق سرمایه گذاری:

- ۱- هر یک از طرفهای متعاقد اتباع خود را به سرمایه گذاری در قلمرو طرف متعاقد دیگر تشویق خواهد کرد.
- ۲- هر یک از طرفهای متعاقد در حدود قوانین و مقررات خود زمینه مناسب را جهت جلب سرمایه گذاری اتباع طرف متعاقد دیگر در قلمرو خود فراهم خواهد آورد.

ماده ۳ - پذیرش سرمایه گذاری:

- ۱- هر یک از طرفهای متعاقد با رعایت قوانین و مقررات خود نسبت به پذیرش سرمایه گذاری سرمایه گذاران طرف متعاقد دیگر در قلمرو خود اقدام خواهد کرد.
- ۲- هر یک از طرفهای متعاقد پس از پذیرش سرمایه گذاری، کلیه مجوزهایی را که طبق قوانین و مقررات خود جهت تحقق سرمایه گذاری مزبور لازم است اعطا خواهد کرد.

ماده ۴ - حمایت از سرمایه گذاری:

- ۱- سرمایه گذاری های سرمایه گذاران هر یک از طرفهای متعاقد در قلمرو طرف

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

دفتر رئیس

شماره ۲۷۴

تاریخ ۱۴ / ۸ / ۱۳۷۹

پیوست

تعالیه

متعاقد دیگر از حمایت کامل قانونی طرف متعاقد سرمایه پذیر و رفتار منصفانه‌ای که از رفتار اعمال شده نسبت به سرمایه گذاران خود یا سرمایه گذاران هر کشور ثالث در شرایط مشابه نامساعدتر نباشد، برخوردار خواهد بود.

۲- هر طرف متعاقد در قلمرو خود با سرمایه گذاران طرف متعاقد دیگر در خصوص مدیریت، نگهداری، استفاده، بهره‌مندی و فروش سرمایه گذاری‌هایشان رفتار منصفانه و عادلانه‌ای خواهد نمود که از رفتار آن با سرمایه گذاران خود یا سرمایه گذاران هر کشور ثالث (هر کدام که برای سرمایه گذاران مساعدتر باشد) نامساعدتر نباشد.

۳- چنانچه هر یک از طرفهای متعاقد به موجب یک موافقتنامه موجود یا آتی راجع به تأسیس منطقه آزاد تجاری، اتحادیه گمرکی، بازار مشترک یا نهاد منطقه‌ای مشابه و یا ترتیبات راجع به اجتناب از اخذ مالیات مضاعف، حقوق و مزایای خاصی را به یک یا چند سرمایه گذار کشور ثالث اعطا کرده و یا در آینده اعطا کند، ملزم به اعطای حقوق و مزایای مزبور به سرمایه گذاران طرف متعاقد دیگر نخواهد بود.

ماده ۵ - شرایط مساعدتر:

۱- قطع نظر از شروط مقرر در این موافقتنامه، شرایط مساعدتری که میان هر یک از طرفهای متعاقد و یک سرمایه گذار طرف متعاقد دیگر مورد توافق قرار گرفته یا قرار گیرد، قابل اعمال خواهد بود.

۲- اگر قانون یکی از طرفهای متعاقد یا تعهدات موجود یا تعهداتی که از این پس به موجب حقوق بین‌الملل بین طرفهای متعاقد علاوه بر این موافقتنامه ایجاد شود حاوی مقرراتی اعم از عام یا خاص باشد که سرمایه گذاری‌های سرمایه گذاران طرف متعاقد دیگر را از رفتار مساعدتر از آنچه در این موافقتنامه پیش‌بینی شده برخوردار نماید قانون مذکور تا حدی که مساعدتر باشد بر این موافقتنامه حاکم خواهد بود.

بسم الله

ماده ۶ - مصادره و جبران خسارت:

۱- سرمایه گذاری های سرمایه گذاران هر یک از طرفهای متعاقد توسط طرف متعاقد دیگر ملی، مصادره و سلب مالکیت نخواهد شد و یا تحت تدابیر مشابه قرار نخواهد گرفت، مگر آنکه اقدامات مزبور برای اهداف عمومی، به موجب فرایند قانونی، به روش غیر تبعیض آمیز و در مقابل پرداخت سریع، کافی و مؤثر غرامت انجام پذیرد.

۲- چنین خسارتی باید معادل ارزش عادلانه روز سرمایه گذاری مصادره شده، بلافاصله قبل از انجام مصادره یا قبل از آگاهی عمومی از مصادره قریب الوقوع باشد. چنین خسارتی باید شامل خسارت اضافی به نرخ رسمی تجاری در ازای مدت تأخیر پرداختها از تاریخ مصادره سرمایه گذاری تا تاریخ پرداخت باشد و بدون تأخیر غیر موجه پرداخت شود.

ماده ۷ - زیانها:

۱- سرمایه گذاران یک طرف متعاقد که سرمایه گذاری های آنها در اثر جنگ یا دیگر مخاصمات مسلحانه، حالت اضطراری ملی، انقلاب، شورش، آشوب یا دیگر وضعیت های مشابه در قلمرو طرف متعاقد دیگر متحمل خساراتی شوند از نظر اعاده مال، پرداخت غرامت یا خسارت یا سایر شیوه های جبران خسارت از رفتاری که نامساعدتر از رفتار طرف متعاقد اخیرالذکر با سرمایه گذاران خود یا سرمایه گذاران هر کشور ثالث نباشد برخوردار خواهند شد.

۲- بدون لطمه به بند (۱) این ماده، سرمایه گذاران یک طرف متعاقد که در هر یک از موقعیت های ذکر شده در آن بند در قلمرو طرف متعاقد دیگر دچار خسارت ناشی از موارد زیر شوند:

الف - مصادره اموال آنها توسط نیروها یا مقامهای آن، یا

ب - تخریب اموال آنها توسط نیروها یا مقامهای آن که در جریان عمل جنگی صورت نگرفته یا ناشی از ضرورت موقعیت نباشد.

باید از اعاده مال یا جبران خسارت کافی برخوردار شوند.

بتهالده

ماده ۸ - بازگشت و انتقال سرمایه:

۱- هر طرف متعاقد تضمین خواهد نمود که همه پرداختهای مربوط به سرمایه گذاری سرمایه گذار طرف متعاقد دیگر در قلمرو آن، به صورت آزاد و بدون تأخیر به داخل و خارج از قلمرو آن انتقال داده شود. این انتقالات به ویژه امانه منحصرأ شامل موارد زیر خواهد بود:

الف - عواید؛

ب - مبالغ حاصل از فروش و یا تصفیه تمام یا قسمتی از سرمایه گذاری؛

پ - حق الامتیازها و حق الزحمه های مربوط به قراردادهای انتقال فن آوری؛

ت - مبالغ پرداخت شده به موجب مواد (۶) و یا (۷) این موافقتنامه؛

ث - اقساط وامهای مربوط به سرمایه گذاری، مشروط بر آنکه از محل عملکرد سرمایه گذاری پرداخت شود؛

ج - حقوق ماهیانه و دستمزدهای دریافتی توسط کارکنان سرمایه گذار که پروانه کار مرتبط با آن سرمایه گذاری در قلمرو طرف متعاقد سرمایه پذیر را دارا باشند؛

چ - وجوه پرداختی ناشی از تصمیم مرجع مذکور در ماده (۱۲).

۲ - انتقالات فوق باید به ارزش قابل تبدیل و به نرخ جاری زمان انتقال انجام پذیرد.

۳ - سرمایه گذار و طرف متعاقد سرمایه پذیر می توانند در خصوص چگونگی

بازگشت یا انتقالات موضوع این ماده به نحو دیگری توافق کنند.

ماده ۹ - جانشینی:

هرگاه یکی از طرفهای متعاقد یا مؤسسه تعیین شده توسط آن در چارچوب یک نظام

قانونی به لحاظ پرداختی که به موجب یک قرارداد بیمه یا تضمین خطرات غیر تجاری یک

سرمایه گذاری به عمل آورده جانشین سرمایه گذار شود:

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

دفتر رئیسی

۲۷۴

شماره

تاریخ ۱۳۷۹ / ۸ / ۱

پیوست

تعلیه

الف - جانشینی مزبور توسط طرف متعاقد دیگر معتبر شناخته خواهد شد؛
ب - جانشین مستحق حقوقی بیش از آنچه سرمایه گذار استحقاق آن را داشته است، نخواهد بود؛

پ - اختلافات میان جانشین و طرف متعاقد سرمایه پذیر براساس ماده (۱۲) این موافقتنامه حل و فصل خواهد شد.

ماده ۱۰ - رعایت تعهدات:

هر یک از طرفهای متعاقد رعایت تعهداتی را که در ارتباط با سرمایه گذاریهای سرمایه گذاران طرف متعاقد دیگر تقبل نموده است، تضمین می نماید.

ماده ۱۱ - دامنه شمول موافقتنامه:

۱- این موافقتنامه در مورد سرمایه گذاریهایی اعمال می شود که به تصویب مرجع صلاحیتدار طرف متعاقد سرمایه پذیر برسد.

مرجع صلاحیتدار جمهوری اسلامی ایران سازمان سرمایه گذاری و کمکهای اقتصادی و فنی ایران می باشد.

۲- این موافقتنامه همچنین در مورد سرمایه گذاریهایی که قبل از لازم الاجرا شدن این موافقتنامه بر طبق مقررات این ماده انجام گرفته اند اعمال خواهد شد.

ماده ۱۲ - حل و فصل اختلافات میان یک طرف متعاقد و

سرمایه گذار / سرمایه گذاران طرف متعاقد دیگر:

۱- هر اختلاف حقوقی بین سرمایه گذار یکی از طرفهای متعاقد و طرف متعاقد

دیگر که مستقیماً از سرمایه گذاری ناشی شده باشد باید به صورت دوستانه بین دو طرف ذی ربط حل و فصل شود.

تعالیم

۲- اگر این اختلاف ظرف مدت (۶) ماه از تاریخی که به صورت کتبی توسط یک طرف به طرف دیگر اطلاع داده شده حل و فصل نشود باید بنا به درخواست و اختیار سرمایه گذاران ارجاع شود به:

الف - دادگاه صالح طرف متعاهدی که سرمایه گذاری در قلمرو او صورت گرفته است، یا

ب - یک دیوان داوری ویژه، یا

پ - مرکز بین المللی حل و فصل اختلافات سرمایه گذاری که توسط کنوانسیون حل و فصل اختلافات سرمایه گذاری بین دولتها و اتباع دولتهای دیگر (کنوانسیون ایکسید) تشکیل شده است، در صورتی که هر دو طرف متعاهد آن کنوانسیون را امضاء کرده باشند.

۳- هر اختلافی که ابتدا در دادگاههای صالح طرف متعاهد سرمایه پذیر اقامه شود، تا زمانی که در دست رسیدگی است بدون توافق طرفها نمی تواند به داوری ارجاع شود، و در صورتی که منتهی به صدور حکم قطعی شود قابل ارجاع به داوری نخواهد بود.

۴- هر اختلافی که به داوری ارجاع شود، از صلاحیت دادگاههای داخلی مستثنا خواهد بود. با این وجود مفاد این بند مانع از آن نخواهد بود که محکوم له حکم داوری برای اجرای آن به دادگاههای داخلی مراجعه کند.

۵- دیوان داوری ویژه مورد نظر در جزء (ب) بند (۲) این ماده به صورت زیر تشکیل خواهد شد:

الف - هر طرف اختلاف یک داور تعیین خواهد کرد و دو داوری که بدین نحوه انتخاب شده اند با توافق دو جانبه داور سومی انتخاب خواهند کرد که باید تبعه یک کشور ثالث باشد و توسط دو طرف به عنوان رئیس دیوان انتخاب شود. همه داورها باید ظرف مدت دو ماه از تاریخ اطلاع دادن یک طرف به طرف دیگر در مورد قصد خود مبنی بر ارجاع اختلاف به داوری انتخاب شوند.

ب - هر گاه مدتهای مذکور در جزء (الف) فوق الذکر رعایت نشده باشند، هر طرف،

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

دفتر رئیس

شماره ۲۷۴

تاریخ ۱۴ / ۸ / ۱۳۷۹

پیوست

بسم الله

در صورت عدم وجود هر توافق دیگری، از دبیر کل دیوان دایمی داوری لاهه دعوت خواهد کرد که انتصابات لازم را به عمل آورد.

ب - دیوان با اکثریت آراء اتخاذ تصمیم خواهد کرد. این تصمیمات برای طرفین قطعی و قانوناً لازم الاجرا خواهند بود و باید برطبق قانون داخلی به اجرا درآیند. این تصمیمات باید برطبق مقررات این موافقتنامه، قوانین طرف متعاقد درگیر در اختلاف و اصول حقوق بین الملل اتخاذ شوند.

ت - داوری برطبق قواعد داوری کمیسیون حقوق تجارت بین الملل سازمان ملل متحد (آنسیترال) انجام خواهد شد.

۶- رأی صادره توسط دیوان برای طرفین اختلاف قطعی و لازم الاجرا خواهد بود. هر طرف متعاقد پذیرش و اجرای رأی برطبق قوانین و مقررات مربوط خود را تضمین خواهد کرد.

۷- هر دو طرف متعاقد، با رعایت قوانین و مقررات خود، به ارجاع اختلاف به داوری بین المللی رضایت بی قید و شرط می دهند.

ماده ۱۳ - حل و فصل اختلافات بین طرفهای متعاقد:

۱- کلیه اختلافات ناشی از اجرا یا تفسیر این موافقتنامه یا مرتبط با آن، ابتدا از طریق مذاکره و به طور دوستانه حل و فصل خواهد شد. در صورت عدم توافق، هریک از طرفهای متعاقد می تواند با رعایت قوانین و مقررات مربوط خود، ضمن ارسال اطلاعیه ای برای طرف متعاقد دیگر، موضوع را به یک هیأت داوری سه نفره مرکب از دو داور منتخب طرفهای متعاقد و یک سرداور ارجاع نماید.

در صورت ارجاع امر به داوری، هریک از طرفهای متعاقد ظرف مدت شصت روز از تاریخ دریافت اطلاعیه نسبت به معرفی یک داور اقدام می کند و داوران منتخب طرفهای متعاقد ظرف مدت شصت روز از تاریخ آخرین انتخاب، سرداور را تعیین خواهند کرد.

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

دفتر رئیس

شماره ۲۷۴

تاریخ ۱۴ / ۸ / ۱۳۷۹

پیوست

تعالیه

چنانچه هر یک از طرفهای متعاقد ظرف مدت مقرر داور خود را تعیین نکنند و یا داوران منتخب ظرف مدت مذکور در مورد انتخاب سرداور به توافق نرسند، هر یک از طرفهای متعاقد می توانند از رئیس دیوان بین المللی دادگستری بخواهند که حسب مورد داور طرف ممتنع یا سرداور را تعیین نماید. سرداور باید در هر صورت تابعیت کشور ثالثی را دارا باشد که در زمان انتخاب با طرفهای متعاقد روابط سیاسی دارد.

۲- در مواردی که سرداور باید توسط رئیس دیوان بین المللی دادگستری تعیین شود چنانچه رئیس دیوان بین المللی دادگستری از انجام وظیفه معذور یا تبعه یکی از طرفهای متعاقد باشد، انتصاب توسط معاون رئیس انجام خواهد شد و چنانچه معاون رئیس نیز از انجام وظیفه مذکور معذور یا تبعه یکی از طرفهای متعاقد باشد این انتصاب توسط عضو ارشد دیوان که تابعیت هیچ یک از طرفهای متعاقد را نداشته باشد انجام خواهد شد.

۳- هیأت داورى با توجه به سایر مواردی که طرفهای متعاقد توافق نموده اند آیین و محل داورى را تعیین خواهد نمود.

۴- تصمیمات هیأت داورى برای طرفهای متعاقد لازم الاتباع است.

ماده ۱۴ - اعتبار موافقتنامه:

۱- طرفهای متعاقد الزامات مربوط قانون اساسی خود را برای لازم الاجرا شدن این موافقتنامه انجام خواهند داد.

۲- این موافقتنامه سی روز پس از تاریخ ارائه آخرین اطلاعیه هر یک از طرفهای متعاقد به طرف متعاقد دیگر مبنی بر اینکه اقدامات لازم را طبق قوانین و مقررات خود درباره لازم الاجرا شدن این موافقتنامه به عمل آورده است برای مدت بیست سال به موقع اجرا گذارده خواهد شد. پس از مدت مزبور این موافقتنامه همچنان معتبر خواهد ماند، مگر آنکه یکی از طرفهای متعاقد (۶) ماه قبل از خاتمه یا فسخ آن، عدم تمایل خود نسبت به تمدید این موافقتنامه را به طور کتبی به اطلاع طرف متعاقد دیگر برساند.

بسم الله

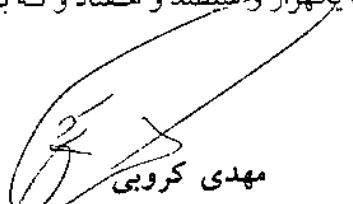
۳- پس از انقضای مدت اعتبار یا فسخ این موافقتنامه، مفاد آن در مورد سرمایه گذاری‌های مشمول این موافقتنامه برای یک دوره اضافی ده ساله مجری خواهد بود.
۴- این موافقتنامه می‌تواند از طریق مذاکره بین طرفهای متعاقد اصلاح شود. طرفهای متعاقد الزامات مربوط قانون اساسی خود را برای لازم‌الاجرا شدن چنین اصلاحاتی انجام خواهند داد. چنین اصلاحاتی با مبادله یادداشت بین آنها لازم‌الاجرا خواهند شد.
برای گواهی مطالب فوق امضاءکنندگان ذیل با اختیار کامل از طرف دولتهای متبوع خود این موافقتنامه را امضاء کرده‌اند.

این موافقتنامه در دو نسخه در تهران به تاریخ ۱۳۱ اکتبر ۱۹۹۸ میلادی مطابق با ۹ آبان ۱۳۷۷ هجری شمسی به زبانهای فارسی، کره‌ای و انگلیسی منعقد گردید و همه متون از اعتبار یکسان برخوردارند. در صورت اختلاف در تفسیر موافقتنامه، متن انگلیسی ملاک خواهد بود.

از طرف
دولت جمهوری کره

از طرف
دولت جمهوری اسلامی ایران

لایحه فوق مشتمل بر ماده واحده منضم به متن موافقتنامه شامل مقدمه و چهارده ماده در جلسه علنی روز سه‌شنبه مورخ دهم آبان ماه یکهزار و سیصد و هفتاد و نه به تصویب مجلس شورای اسلامی رسیده است. ع.

مهدی کروبی
رئیس مجلس شورای اسلامی